

110 ÉV

MÚLT ÉS JELEN A FŐVÁROSI BESZÉDJAVÍTÓ INTÉZETBEN

Oláhné Tóth Edit
Pálfi Edit, Pásztor Lászlóné
Róth Mária, Róth Ilona
Solymos Teréz
Szentesi Ibolya
dr. Szentmiklóssy Margit
Tárnok Gitta
Tóth Gabriella
Várhegyi Lászlóné
Wagneré Hámosi Judit

Baloghné Emer Orsolya
dr. Bobát Pálné
Boros Áttiláné
dr. Foglóné Gazdag Judit
Havasi-Nagy Mariann
Jánosné Horváth Katalin
M. Farkas Ildikó
Molnárné Lányi János
Munkácsy Ferencné
Nagy Gabriella

2004

Dr. Szentmiklóssy Margit logopédus vezető tanár, klinikai és neuropszichológus, pszichoterapeuta, az intézet jelenlegi logopédus-pszichológusa

„Kedves és vidám emlékek, hangok, gondolatok, mozdulatok, viselkedésformák idéződnek fel...

1966 és 1973 között rendszeresen jártam hospitálni, tanulni az intézet valamennyi tanárához. Előbb mint főiskolai hallgató, 1968-tól mint kolléga.

Vizsgatanításom Montágh Imrénél volt. Csodáltuk eredetiségéért, szakmai és emberi bátorságáért, lendületességéért. Egy alkalommal éppen nála hospitáltam, amikor Vassné Kovács Emőke és Mérei Ferencné, Vera tanárnők szintén ott voltak főiskolai hallgatóikkal. Előbb »Vera néni« mondtam el a váratlan, ma már történelminek mondható örömhírt, eseményt: sikerült logopédus státust kapnom a II. kerületben! »Vera néni« aztán hangosan közölte ott fenn a Festetics utcára néző emeleti szobában: »Képzeld, Imre, megvan az első független logopédus státus!« Ezzel a főváros és egyben az ország első, a Beszédjavító Intézetben kívüli alkalmazott logopédusa lettem. Ekkortól, 1968-tól kezdődött a logopédiai hálózat fokozatos kiépítése országunkban. Ezúttal Szabó László igazgató úr évekre szakmai igazgatómmá és szakfelügyelőmmé vált. Látogatásai alkalmával segítséget nyújtott a felelősségteljes, úttörő munkához, a logopédiai munka szükségességének terjesztéséhez. (Öt évig egyedül láttam el a II. kerület összes óvodáját, iskoláját terápia, szűrés és felvilágosító előadások tekintetében.)

Nagyon sok szakmai és emberi segítséget kaptam minden intézeti tanártól, akikre örökre hálás szívvel emlékezem. Kérdéseinkre, problémáinkra mindig a legmegfelelőbb, személyes választ, megoldást kaphattunk!

Önzetlenül megosztották velünk szakmai és emberi tudásukat. Weszelovszky és Seper tanár urak a dadogás és az artikulációs hibák javításában emelkedtek ki. Vinczéné Bíró Etelka a kis dadogókkal való foglalkozás gazdagságában nyújtott segítséget. Szabó Lászlóné, Szilvia az orrhangzós terápiában felejthetetlen. Laczik Imréné, Éva a türelmes artikulációs terápiában,

Meixner Ildikó úttörő, diszlexiát kezelő munkájában nyújtottak maradandó segítséget, Hirschberg Jenő orvosi-foniatríai vizsgálataival. Akkoriban a hangos beszéd nehéz fizikai munkája volt fő munkaeszközünk a magunk által rajzolt, minden egyes gyermek részére előállított személyre szóló füzetek mellett.

A kor hívó szavára indítva, az intézet valamennyi tanára nyomán haladva írtam meg – 1978 körül – a logopédusi munkát könnyítendő első logopédiai munkafüzeteket: az sz, a z, a c-s, a zs, a cs-l, az r hangok tanítására, gyakorlására, a prevencióra (OPI Kőszeg Kiadó, Vinczéné B. Etelka szerkesztő), és kezdtem el hosszú, egyetemi tanulmányaimat a beszéd és nyelv, a beszédhibás ember jobb, mélyebb megismerésére, segítésére. 2002-ben visszatértem ide tudásom kamatoztatásáért.

Ők, eleink alapozták meg mai gyakorlati-elméleti munkánkat és hivatástudatunkat.”